

DEEL 3: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1. Gemotiveerd advies voor het al dan niet moeten nemen van maatregelen

Op basis van de resultaten van het natuurwetenschappelijk onderzoek kan een advies geformuleerd worden betreffende het al dan niet nemen van bijkomende maatregelen in het kader van het archeologisch vooronderzoek op het projectgebied aan Groot Prijkels in Deinze – Kruishoutem-Nazareth. De gegevens afkomstig uit het bureauonderzoek, proefsleuvenonderzoek en natuurwetenschappelijk onderzoek op vier aangetroffen kolenbranderskuilen worden geconfronteerd met de door de initiatiefnemer geplande bodemingrepen en bouwwerken op het plangebied. Uit deze confrontatie moet duidelijk blijken of bijkomende maatregelen nodig zijn om een goed zicht te krijgen op de aan- of afwezigheid van archeologische sites op het projectgebied, en eventueel op de datering, bewaringsgraad, aard en verspreiding van de archeologische restanten. Het advies bepaalt, indien nodig, welke specifieke maatregelen getroffen moeten worden.

1.1. Volledigheid uitgevoerde onderzoek

Voor het projectgebied werd eerst een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, in de vorm van een bureauonderzoek uitgevoerd, gevolgd door een landschappelijk bodemonderzoek, een proefsleuvenonderzoek en een natuurwetenschappelijk onderzoek van vier kolenbranderskuilen.

Na het opstellen van de nota voor Groot Prijkels, bestaande uit een landschappelijk booronderzoek en een proefsleuvenonderzoek bleven nog enkele onderzoeksvragen onvolledig of onbeantwoord. Om deze onderzoeksvragen concreet te beantwoorden werd natuurwetenschappelijk onderzoek op enkele specifieke contexten geadviseerd. De vier aangetroffen houtskoolmeilers werden op het terrein onderzocht en bemonsterd. Per spoor werden telkens 20 l bulkstalen genomen die verder dienden uitgewerkt te worden, met inbegrip van anthracologisch onderzoek en radiokoolstofdatering. Het ¹⁴C-dateringsonderzoek situeerde twee kuilen in de Romeinse tijd en twee in de middeleeuwen. Het anthracologisch onderzoek leverde voornamelijk eik op. Een enkele houtskoolmeiler bevatte naast eik ook es, iep en sporkehout. Wellicht werd de houtskool aangewend voor een specifiek doel zoals ijzerproductie.

De houtskoolmeilers die op de gekende vindplaatsen in Oost-Vlaanderen werden aangetroffen, behoren grotendeels tot dezelfde periodes. Meer naar het westen toe ten opzichte van het projectgebied lijken de kolenbranderskuilen een iets oudere datering te hebben (late ijzertijd – vroeg-Romeinse tijd). Meer onderzoek en natuurwetenschappelijke analyses op houtskoolmeilers in Vlaanderen kan het beeld van deze houtskoolproducties verruimen en bijgevolg kan er op regionaal niveau meer informatie vergaard worden.

De potentiële kenniswinst bij een verder onderzoek van deze sporen is zeer klein tot onbestaande. Verder onderzoek is voor deze sporen niet noodzakelijk of nuttig. Bijgevolg worden geen verdere archeologische maatregelen geadviseerd. Verder natuurwetenschappelijk onderzoek, onder de vorm van anthracologisch onderzoek en ¹⁴C-dateringsonderzoek, op nog niet gedateerde stalen uit de ruime regio kan in de toekomst mogelijk een dieper inzicht op dit regionaal fenomeen geven. Het volledige kennispotentieel van deze vindplaats lijkt bijgevolg bereikt.

1.2. Bepaling van de maatregelen

Uit de gegevens van het bureauonderzoek, landschappelijk bodemonderzoek, proefsleuvenonderzoek en natuurwetenschappelijk onderzoek blijkt dat het volledige kennispotentieel van de vier aangetroffen houtskoolmeilers benut is. Verder archeologisch onderzoek is bijgevolg niet zinvol. Er worden dan ook geen maatregelen voor verder onderzoek voorzien.

Dit advies stelt noch de opdrachtgever, noch de aannemer, vrij van de in artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 bedoelde archeologische meldingsplicht.

